

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-141/(7)/13/BS

Warszawa, dn. 12 marca 2014 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 19/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO USŁUGOWO HANDLOWE „STRUMYK” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Skoczowie, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1330/13/8470, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 1/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 22 stycznia 2014 r. przedsiębiorca PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO USŁUGOWO HANDLOWE „STRUMYK” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Skoczowie (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 1/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 16 października 2013 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 18705 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1330/13/8470 i próbkę kontrolną numer 7795/13/8470 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 001656.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/109/2013.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/109/13) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1330/13/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1058), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr odporność na utlenianie, którego wynik badania wyniósł powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz 0,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli w dniu 28 października 2013 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 16 października 2013 r. o numerze 1330/13/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/109/13 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej. Pismem z dnia 13 listopada 2013 r., Przedsiębiorca poinformował o rezygnacji z badania próbki kontrolnej nr 7795/13/8470.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267), pismem z dnia 29 listopada 2013 r., powiadomił Przedsiębiorcę, jako Stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w dniu 7 stycznia 2014

r. decyzją nr DIH-2 Nr 1/2014 zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego o numerze 1330/13/8470.

Pismem z dnia 22 stycznia 2014 r. Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuca przedmiotowej decyzji naruszenie art. 71 § 1 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez brak odniesienia do treści przedłożonych przez Stronę wyników badań przesłanych w piśmie z dnia 19 grudnia 2013 r., potwierdzających zgodność paliwa z wymaganiami jakościowymi.

Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podnosi również naruszenie art. 24 ust. 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez nieprawidłowy sposób ustalenia równowartości kosztów badań, do których uiszczenia obowiązano Stronę.

Pismem z dnia 28 stycznia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 1/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z dnia 17 lutego 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 26 marca 2014 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez Stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego (o numerze nr 1330/13/8470), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie, które wykazały, że pobrana w dniu 16 października 2013 r. próbka oleju napędowego (o numerze 1330/13/8470) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną odporność na utlenianie, którego wynik badania wyniósł powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³ oraz 0,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego naruszenia art. 71 § 1 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez brak odniesienia do treści przedłożonych przez Stronę wyników badań, potwierdzających zgodność paliwa z wymaganiami jakościowymi należy zważyć co następuje.

Pismem z dnia 29 listopada 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, jako Stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona w piśmie z dnia 19 grudnia 2013 r. dotyczącym raportu UOKiK w sprawie jakości paliw do listopada 2013 r. wniosła o niezwłoczne opublikowanie sprostowania raportu zawierającego błędy.

Należy wyjaśnić, iż ww. pismo nie dotyczyło łączącego się przed Prezesem UOKiK postępowania. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym na podstawie art. 24 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Z kolei, wyrażony w art. 77 obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza zebranych w sprawie dowodów i składanych przez stronę wniosków dowodowych wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie odniósł się do treści przedłożonych przez Stronę wyników badań, potwierdzających zgodność paliwa z wymaganiami jakościowymi należy zważyć, iż udzielono Stronie odpowiedzi w piśmie z dnia 15 stycznia 2014 r. W ww. piśmie odniesiono się do opinii Strony dotyczącej faktu, iż badanie przeprowadzone przez Instytut Nafty i Gazu (sprawozdanie z badań nr M/TA2/109/13) było obarczone błędem twierdząc, iż jest ona bezzasadna. Należy ponownie podkreślić, iż powyższe

akredytowane i niezależne laboratorium przeprowadziło badanie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, tj. ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. z 2010 r. Nr 55, poz. 332) oraz rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, co wykazało niespełnienie wymagań jakościowych w zakresie parametru – odporność na utlenianie badanego dwiema metodami, tj. PN ISO 12205 i PN-EN 15751.

Dołączone przez Stronę do pisma z dnia 19 grudnia 2013 r. sprawozdanie z badań nr M/TA2/123/13 przeprowadzone przez Instytut Nafty i Gazu w dniu 30 października 2013 r. próbki paliwa pobranej w dniu 28 października 2013 r. nie może być traktowane, jako potwierdzenie, iż paliwo pobrane do badań na przedmiotowej stacji paliw w dniu 16 października 2013 r. spełniało wymagania jakościowe, gdyż pobranie próbki do badań nastąpiło po dostawie paliwa na stację paliw, a więc pochodziło z innej partii paliwa niż paliwo pobrane do badań w dniu 16 października 2013 r.

Należy jednocześnie ponownie wyjaśnić, że w związku z faktem, iż próbka oleju napędowego pobrana w trakcie kontroli w dniu 16 października 2013 r. nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz w związku z nową dostawą paliwa na stację, w trakcie kontroli w dniu 28 października 2013 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej ponownie pobrali próbki oleju napędowego do badań.

Załączony przez Stronę raport z badań nr PP150088/44578/BPA/FO/13, sporządzony przez laboratorium J.S. Hamilton Poland LTD. z badania laboratoryjnego przeprowadzonego w dniu 23 października 2013 r. nie jest również podstawą do kwestionowania sprawozdania z badań nr M/TA2/109/13 przeprowadzonego przez Instytut Nafty i Gazu, gdyż badanie to nie zostało przeprowadzone w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy również dodać, iż badanie przeprowadzone przez laboratorium J.S. Hamilton Poland LTD. uwzględniło sprawdzenie parametru odporność na utlenianie jedynie metodą określoną w normie PN-EN 15751, czyli tzw. „metodą godzinową”, a przekroczenie wymagań w zakresie parametru – odporność na utlenianie wykazano również metodą określoną w normie PN ISO 12205, czyli tzw. „metodą gramową”.

Istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Wina przedsiębiorcy nie ma tutaj żadnego znaczenia, co jasno wynika z brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw. Stacja paliw na której została pobrana próbka oleju napędowego należy do Strony, która wprowadzała paliwo niespełniające wymagania jakościowe do obrotu.

Należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. Do zadań laboratorium należy stwierdzenie, na podstawie wyników przeprowadzonych badań, czy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe określone prawem, czy też ich nie spełnia. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 24 ust. 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez nieprawidłowy sposób ustalenia równowartości kosztów badań, do których uiszczenia obowiązano Stronę należy zwarzyć co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów biorąc pod uwagę art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury zbiorczej nr 1558, wystawionej w dniu 31 października 2013 r. przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, za badania próbek paliw ciekłych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 1558 (poz. nr 84, próbka nr 1330/13/8470) - w wysokości 1113,00 zł - łączny koszt badania z VAT.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa, polegającego na niewyjaśnieniu podstawowych okoliczności faktycznych sprawy, poprzez brak wskazania co składa się na koszty przeprowadzonych badań, należy na wstępie wyjaśnić, iż koszty badań w niniejszej sprawie zostały naliczone w oparciu o umowę nr DBA-2/243-98/2013 z laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie, które zostało wyłaniane w drodze przetargu nieograniczonego, zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (j. t. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.). Z laboratorium, które zostało wyłonione w drodze przetargu nieograniczonego zgodnie z przepisami ustawy - Prawo zamówień publicznych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zawarł umowę.

Kwestie wykonywania badań próbek paliw ciekłych w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie, reguluje umowa DBA-2/243-98/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r., zawarta pomiędzy tą Spółką, a Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dostępna na stronie internetowej UOKiK w zakładce „Zamówienia publiczne”). Warunki badania paliw przez laboratoria akredytowane określa umowa, do zawarcia której dochodzi w trybie przepisów o zamówieniach publicznych. W tym trybie została zawarta ww. umowa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadmienia dodatkowo, iż kwestie badań i wzorcowań reguluje pkt 4.5 normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005 Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

Przytoczony przez Stronę wyrok WSA z dnia 24 lutego 2009 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2152/2008) dotyczył między innymi zarzutu, iż organ powinien jednoznacznie wskazać, co w rozpatrywanej sprawie składa się na koszty przeprowadzonych badań. W aktach sprawy znajduje się dokument pt: „Zestawienie kosztów wykonanych badań”. Zawarte są w nim szczegółowe informacje dotyczące kosztu badania próbki 1330/13/8470.

Wypada także dodać, że w aktach sprawy znajduje się powołana w decyzji nr DIH-2 Nr 1/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. faktura zbiorcza nr 1558, wystawiona w dniu 31 października 2013 r. przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, zaś Strona mogła się z nimi zapoznać, o czym była informowana pismem z dnia 29 listopada 2013 r., jednakże z możliwości tej nie skorzystała. Przedmiotowe zestawienia kosztów, zawierają wszystkie wskazane powyżej elementy oraz koszty badań poszczególnych parametrów, a także łączny koszt badania.

Należy podkreślić, iż kwota kosztów zawarta w ww. fakturze została określona z uwzględnieniem realnej wartości badania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 1/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

p. o. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dr Małgorzata Krasnodębska – Tomkiel

Otrzymuje:

PPUH „STRUMYK” Sp. z o.o., ul. Cieszyńska 25, 43-430 Skoczów.